

σμος πρὸς τὸ μέγα τοῦ Millet ὄνομα ὑπὸ τὴν αἴγλην τοῦ ὁποίου οἱ ἐκδό-
ται μᾶς παρουσιάζουσι τὴν ἐργασίαν των.

I. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Prälat D. Dr. Albert Erhardt, Überlieferung und Bestand der hagiographischen und homiletischen Literatur der griechischen Kirche von den Anfängen bis zum Ende des 16. Jahrhunderts. Erster Teil: Die Überlieferung II Band, 2. u. 3. Lieferung. Ἐκδοσις J. C. Hinrichs Verlag, Leipzig, 1938¹.

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τεύχη τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ π. ἔτος ἐδημοσίευσεν ὁ ὡς ἄνω ἐκδοτικὸς οἶκος περιέχεται ἑξακολούθησις τῆς σοφῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τοῦ σ. καὶ δὴ τὸ τέλος τῶν ἰταλοελληνικῶν πανηγυρικῶν, οἱ εἰδικοί (ὡς τοὺς ὀνομάζει) πανηγυρικοὶ (ἀναφερόμενοι I εἰς τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ II πανηγυρικοὶ ἐπὶ μέρους συγγραφέων), τὰ ὀμιλιάρια (I τὰ τοῦ ἑνὸς τόμου, II τὰ τῶν δύο τόμων A καὶ B, III τὰ ἰταλοελληνικὰ ὀμιλιάρια, καὶ IV τὰ εἰδικὰ ὀμιλιάρια καὶ τὸ μνηολόγιον τοῦ Συμεῶνος τοῦ Λογοθέτου τοῦ ἐπονομαζομένου Μεταφράστου (εἰς δέκα τόμους), ἔξ ὧν ἐν τῷ β'. τεύχει τοῦ 1938 περιέχονται τὰ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου τόμου (μέχρι τέλους Νοεμβρίου) περιεχόμενα.

Τὰ περὶ τοῦ Συμεῶνος καὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐξετάζονται μετ' ἀκριβολόγου παρατηρητικότητος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ ἀσχοληθέντων.

Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῆ ὅτι καὶ ἡ ἐν τοῖς τεύχεσι τούτοις περιεχομένη ἔρευνα ἔχει τὸν αὐτὸν χαρακτήρα καὶ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν καὶ παρουσιάζει τὰ αὐτὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιμελελημένης καὶ λεπτολόγου προσοχῆς ὡς πρὸς τὴν ἀντιγραφὴν καὶ συσχέτισιν τοῦ πλήθους τῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ σ. χειρογράφων.

Θαυμαστὸς εἶνε, ὡς πάντοτε, ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ σ. προσπαθεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐκ τῶν κενῶν (τῶν ἐξ ἀπωλείας ἢ τῶν ἐλλειπῶν χειρογράφων) δημιουργουμένην διακεκομμένην εἰκόνα τοῦ συνόλου.

Ἡ πολὺμοχθος καὶ λεπτομερειακὴ τοῦ σ. ἔρευνα συντελεῖ εἰς τὸν πλήρη διαφωτισμὸν πολλῶν σκοτεινῶν σημείων περὶ τῆς σχέσεως τῶν δια-

¹ Πρβλ. σχετικὴν βιβλιοκρισίαν ἐν «Ἐπετηρίδι Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν» ἔτος IB'. Ἀθῆναι 1936 σελ. 520 κ. ἑ. καὶ ἔτος IΓ'. Ἀθῆναι 1937 σελ. 481 κ. ἑ.

φόρων κωδίκων καὶ τοῦ περιεχομένου των, σημειῖον σπουδαιότατον διὰ τὴν ἐπακολουθήσουσαν κυρίως ἀγιογραφικὴν ἐργασίαν, ἥτις, εἶμαι βέβαιος, θὰ παρουσιάσῃ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἐπιστημονικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν.

Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὸ ἀντικείμενον τῆς σοφῆς ἐρεύνης τοῦ σ. θὰ χρεωστῆ αὐτῷ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν μνημειώδη ἐπιστημονικὴν ἀγιολογικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
